

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 14 maart 2016 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de examencommissie ESE**, hierna: verweerder, van 27 januari 2016 inzake afwijzing van het dispensatieverzoek van appellante voor toegang tot het bachelor-3 seminar van de International Bachelor Economics and Business Economics.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft op 5 februari 2016 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 27 januari 2016, waarbij aan appellante geen dispensatie is verleend van de toegangseisen voor het bachelor-3 seminar. Op 1 maart 2016 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 14 maart 2016, waar appellante ter zitting verscheen en verweerder werd vertegenwoordigd door, secretaris examencommissie ESE.

II. Motivering

1. Appellante heeft verweerder verzocht om haar dispensatie te verlenen van de toegangseisen voor het bachelor-3 seminar. Verweerder heeft dit verzoek afgewezen omdat appellante niet aan de toegangseisen (compleet afgerond bachelor-1 en -2) voldoet en het dispensatieverzoek niet voldoende grond biedt voor het verlenen van dispensatie. Tegen dit besluit komt appellante in beroep.
In beroep voert appellante -kort samengevat- aan dat zij het afgelopen jaar te maken had met persoonlijke omstandigheden die een negatief effect hadden op haar studievoortgang. Appellante was bestuurslid van de Economische Faculteitsvereniging (EFR), waaraan zij veel tijd heeft besteed. Ter zitting merkt appellante op dat het werk bij de EFR van januari tot en met augustus 2015 bijna een fulltime baan was. In april 2015 werd haar vader ziek, waarna appellante voor een periode van twee weken in mei 2015 op verzoek van haar moeder terugkeerde naar haar ouders in Indonesië. Zij kon zich in die periode moeilijk focussen op haar studie met als gevolg dat haar studieprestaties verslechterden. Appellante ging ervan uit dat zij de problemen zelf wel kon oplossen en dat het informeren van de studieadviseur daarom niet nodig was. Appellante zegt zich nu te realiseren dat zij er beter aan had gedaan de studieadviseur wel te informeren over haar omstandigheden. Appellante zegt het afgelopen studiejaar haar tijd te hebben moeten verdelen over extra curriculaire activiteiten (EFR), haar familie (ziekte van haar vader) en haar studie. Appellante merkt op in het afgelopen najaar een minor in Leiden te hebben gevolgd.
Appellante voert tot slot aan dat zij het zich financieel niet kan veroorloven nog een jaar extra te studeren. Daarom wil appellante aan het einde van het studiejaar 2015-2016 haar bacheloropleiding afronden.

2. Verweerder betoogt dat alle kennis die vergaard is in het eerste en tweede jaar van de bacheloropleiding in het seminar in het derde jaar wordt gecombineerd. De toelatingseisen voor het seminar, zoals vastgelegd in de OER van de opleiding, zijn het met goed gevolg hebben afgerond van alle vakken van het eerste en tweede jaar. Appellante mist volgens verweerder nog teveel vakken van het tweede jaar. Zij heeft 20 studiepunten van het tweede jaar behaald, waar het totaal aantal studiepunten van het tweede jaar 60 bedraagt. Zij mist derhalve nog 40 studiepunten. Dat appellante haar tijd ook besteedde aan extra curriculaire activiteiten zoals het bestuur van de EFR was haar eigen keuze, aldus verweerder.
- Voor wat betreft de ziekte van haar vader en haar reis naar Indonesië geeft verweerder aan dat het bewijs daarvan uiterst mager is. Ter zitting overlegt appellante alsnog een document dat haar reis naar Indonesië staft. Verweerder merkt op dat appellante pas in september 2015 contact met de studieadviseur heeft opgenomen over haar problemen. Verweerder geeft verder aan dat appellante in de herkansingsronde geen enkel tentamen met een voldoende resultaat heeft afgelegd. Appellante heeft voorts een aantal -in de ogen van verweerder onnodige- tentamens gedaan van eerstejaarsvakken die zij al had gecompenseerd.
- Verweerder geeft aan dat appellante ervoor heeft gekozen om in de periode september – december 2015 een minor in Leiden te volgen. In dezelfde periode stond bij de opleiding bij ESE blok 2 op het programma. Zou appellante een minor bij ESE hebben gekozen, dan was dat veel beter te combineren geweest met blok 2. Tot slot merkt verweerder op dat de financiële situatie van appellante -hoe lastig deze ook is- geen reden kan zijn voor dispensatie van de toegangseisen.
3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder terecht het dispensatieverzoek van appellante voor toegang tot het seminar heeft kunnen afwijzen. Het college heeft deze vraag bevestigend beantwoord.

De regeling met betrekking tot toelating tot het seminar in het derde jaar van de bacheloropleiding is vastgelegd in artikel 11, tweede lid van de onderwijs- en examenregeling (OER) van de faculteit. Niet in geding is dat appellante ten tijde van het bestreden besluit niet voldoet aan de toegangseisen. Vast staat dat appellante nog diverse bachelorvakken van het tweede jaar heeft te doen alvorens zij aan de toelatingseisen voldoet. Dat appellante in het afgelopen studiejaar actief geweest is bij de EFR kan daaraan naar het oordeel van het college niet afdoen. De toelatingseisen voor het seminar waren ruim van tevoren bekend. De gevolgen van een keuze voor extra curriculaire activiteiten -wat daarvan verder ook zij- komen naar het oordeel van het college voor rekening en risico van appellante.

Het college is van oordeel dat verweerder voldoende heeft beargumenteerd en inzichtelijk heeft gemaakt waarom op het verzoek van appellante afwijzend is beslist. Het college ziet geen grond voor het oordeel dat de door appellante naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden verweerder tot een ander besluit hadden moeten brengen. Het college betreft daarbij dat appellante pas in september 2015, nadat het studiejaar feitelijk al ten einde was, de studieadviseur informeerde over haar persoonlijke omstandigheden.

Alles afwegende en het geheel overziende is het college van oordeel dat niet gesteld kan worden dat het bestreden besluit niet in stand zou kunnen blijven en dat voor appellante een uitzondering op de regels gemaakt zou moeten worden. Met zijn besluit van 27 januari 2016 heeft verweerder niet gehandeld in strijd met het recht.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.